

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

dereḳ ḥayim

Horovits, Yeshayah

zolqiew, 1802

אבת תשרפ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744)

פרשת שלח תצא נח

כי יפול הנופל ממנו לפני שבד גאון :

חשים דמים בביתך רמוז שלט להכשיל להסטיא את
הדבים שמטא הרצים חלום צו ומלאת מציא בביתך
כל אותן העונשים ודמים :

לא

כוצא

שפחך חסמור ועשית את אשר נדרת לה' אלהיך
רומז על השבועה שמשביעין להשטמה קודם בואה
יוף שיהי' לריק כו' כמו שארז' לוע"ז ב"א הרמז שחמיר יזכור בזה
וישמור מולת שפתיו :

(ועיין במאמר הזוהר צפ"ו ויקרא)

שלא

יחזור המגדל גרושתו משאטת יש בזה רומז ג"כ
לשמה שלפעמים מחלצת בנוף גרוע בשביל עון
חמור וקודם שפטר מן העולם בידו לחקן את אשר עיוות וסב ורפא
לו * ואם לא * לא יוכל בעלה הראשון לשו"ב לקחתה אחר אשר
הוטמאה :

זכור

את אשר עשה ה' אלהיך למרים אזרה גדולה למפר
לשון הרע * ומלות זכירה היא בכל עת *

זכור

את אשר עשה לך עמלק וגומר לא תשכח * מלאתי
כשתעמוד בממשלה חמה את זכר עמלק וכשתהיה
משועבד תחת כחת השמים לפחות לא תשכח ע"כ * ומלות
גדולה היא לומר פרשה זו בכל יום לקיים מלות זכור ואח"כ יאמר
על עמלק ימת שמו וזכרו ונחמ זכורו מלהזכירו * וזה יקוים
לא תשכח ויקוים כי אבד זכרם המס' וז' לעולם ישב כונן למשפט
כסאו :

פרשת תבא

וענית

ואמרת וגומר * פירש"י להזכיר חסדי המקום כו'
ככה מחויב אדם לעשות בינו לבין קונו ית' כשמשיע
לו איזה טובה או איזה הלל ולהודות לו שהזמין לו זה הדבר
בדחמיו וזרוב חסדיו בדרך הוא :

היום

הזה ה' אלהיך מלך * פרש"י בכל יום ויום ישנו בעיניך
קדשים כאלו בו ציוס נלטיית עליה עכ"ל * וכן לקמן
השבת ושמה ישראל היום הזה נהיית לעם לה' אלהיך פרש"י
בכל יום ישי' בעיניך כאלו היום זאת זכרית עכ"ל * וכלל גדול

תא

הוא זה לקיום התורה והמלות שיעשה בזריזות כאלו סגם נש...
וגם יסוב כאלו סגם היה כריחות הצרית הש"עמנו ולא נקיים
המלות בזריזות ובשמח גדולה לא מלות אנשים מלומדים אשר ע"י
פירם שאר"י ז"ל הפסוק אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב
לצב מצב כל י' כלומר שלריך האדם לשמות בעשיית המלות
וקיים יותר מצב כל שמזמין לו הש"י והוא שמח בו ביותר מזה
לפני לשמות במלות הבא לידו שימייחנה * ואמר הפסוק אף
שעבדת את ה' בקיום המלות : אבל לא עבדת בשמחה ובטוב לצב
ע"כ היתה זאת לך :

אתה האמרת היום

לסוית לך לאלהים וללכת
בדרכיו ולשמור חקיו
ומליות ומשפטיו ולשמוע בקולו * וה' האמירך שנים להיות לו
לעב סגולה כאשר דבר לך ולשמור כל מלותיו * ולחחק עליון
על כל הגוי אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדוש
לה' אלהיך כאשר דבר :

מי

הוא זה ואיזה הקורא עלתם פסוקים סלה שלא יתפעל בלבד
להתעורר להתדבק בו יתברך אשר הפך בנו ובחר בנו ע"כ
סח"ט המטולם הזה לא יחחק וסיה לזכרון לכסחמיד ואנחנו מקושרי
בזו"ת צברית : גם קבלנו התורה באלה ובשבעה * וזהו ענין
אלו הארורים הכתובים בפרשה זו נאמרו ג"כ בלשון ברכה
ברך האיש אשר לא יעשה פסל ומסכה וגומר וכן כולם כמ"ס
רש"י ולכאורה קשה למה כהנה התורה הארורים והנית הצדוקים
בחין איפכה הסתברא נכחיו הצדוקים ולהיות הארורים בחוץ
כי אמר מדברת התורה בלשון הגון : אלא הענין כי החכלית כאן סיה
לק : התורה בארור דהיינו בלא וע"כ רחמו צרית באלה ובקללו וכמו
ש"ס יס אתר הקללו אלה דברי הצרית וגו' ע"כ הארוריעיקר ואגב
הז"ר דה"ס סיה הצדוקים והקללות מקיימים אותנו ויתרון אור
לעמיד יכו' לנו מחוץ החושך דהיינו במחשכים הוסיבנו וצוה נזדככו
ותם עונך בה לייך :

עד

באזהרה בסוף הפרשה ואמרם את דברי הצרית סואת
ועשיהם אותם למען השכלנו את כל אשר העשון :

יה
הוצא
סימני
עניני
וכיולא
אתה צב
שומעת
יזכור מ
שהאל ית
כלה רוא
דואה או
וגדול עו
הוא זה
קודם ש
צבוא דב
והלה ע
מעשה
ולג וכל
עוד
לירו ע
לעת
כמו שמ
וכן כתי
אוהביו
האדם
והגרוע
כדי לע
העושר
הצדק